

ind for Europa; man skal opretholde de protektionistiske linjer i Europa for at beskytte de fattige landbefolkninger i andre lande. Alt det her skal vi tage hensyn til i den europæiske holdning, når vi udtænker vores politik.

Men tilbage til eksportsubsidierne, der jo er faldet meget i de senere år. Det er dokumenteret. De er sådan set nede på en tredjedel af, hvad de var for 10 år siden. Og de er stadig under afvikling.

Det er heller ikke rigtigt, når oppositionen fortæller, at de her eksportstøtteordninger går meget stærkt ud over de fattigste lande i verden, for det er faktisk lodret forkert. Faktum er jo, at EU-landene er de absolut største importører fra de 50 fattigste lande, og det er endda til EU's høje prisniveau.

Kl. 17.45

EU importerer mere fra de 50 fattigste lande, end USA, Canada og Japan importerer fra disse lande tilsammen. EU importerer for 432 mia. euro om året, eller omsat til danske kroner: 3.200 mia. kr. om året til de høje EU-priser. Så det er faktisk en fantastisk ulandshjælp til de fattigste lande, og det er rent faktisk 85 pct. af Afrikas eksport, der kommer ind i Europa til disse høje priser.

Med baggrund i det, jeg har sagt, vil Venstre afvise det her forslag om allerede på nuværende tidspunkt at fastsætte en dato. Derimod vil vi anbefale, at vi fortsætter regeringens meget velovervejede og kloge linje, som vi har set køre indtil videre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu bliver man lidt forvirret over, hvad der egentlig er regeringspartiet Venstres linje, for det er jo en helt anden politik, som hr. Thor Gunnar Kofoed fremlægger, end den, som vi hørte fra ministeren. Fra ministerens side handlede det om: Hvordan kan vi bedst nå frem til det mål, der hedder at få afviklet? Der kom der ikke alle mulige krav om, at vi under ingen omstændigheder må gå først, og at alle andre skal afvikle, før vi begynder, og at i virkeligheden har vi gjort, hvad vi skulle, for der er jo fattige lande, der eksporterer lidt til Europa, og der er også nogle socialister i Sydeuropa, der stritter imod, og jeg ved ikke hvad. Kataloget af undskyldninger var godt nok stort.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Thor Gunnar Kofoed, om han er enig med udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Hvis hr. Keld Albrechtsen havde hørt efter, startede jeg min tale med at sige, hvad Venstre ville, og det er helt på linje med det, udenrigsministeren sagde. Det er, at vi skal afvikle de her støtteordninger hurtigst muligt. Men det, jeg forklarede her, er den virkelighed, der er for regeringen i den europæiske politik. Der er der altså nogle andre lande, der arbejder i en anden retning, og der er også nogle hensyn, vi skal tage i den politik. Det er ikke kun den nationale politik, vi har, eller de nationale interesser, vi har af hensyn til stemmerne fra det nært forestående folketingsvalg, som hr. Keld Albrechtsen kører meget på. Jeg prøvede simpelt hen at fortælle, at et faktum er, hvad der foregår bag kulissen i den europæiske forsamling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg vælge at tage det som et forsøg på at sprede oplysning og ikke et forsøg på at stritte imod, for det var bare det indtryk, man kunne få, nemlig at hr. Thor Gunnar Kofoed, når det kom til stykket, i virkeligheden ikke havde så frygtelig meget lyst til at afvikle støtten. Det var så, håber jeg, en forkert fortolkning.

Det bringer mig til det næste spørgsmål: Synes hr. Thor Gunnar Kofoed, at den forhandlingsstrategi, som den danske regering fulgte f.eks. i sagen om dyretransporter, førte til ret gode resultater i EU's Ministerråd? Eller førte den til et nederlag? Og burde sådan en sag give anledning til, at man overvejer, hvordan man bedst kommer igennem med sine synspunkter? Er det nok at komme krybende i korridorerne og hviske med de andre, eller er man også nødt til somme tider at gå ud og simpelt hen fremsætte et forslag og presse de andre lidt og få en åben dialog, hvor man siger: Skulle vi nu ikke tage at rykke?

Der er andre måder at forhandle på, og jeg synes ikke, at det med dyretransporterne viste, at den danske forsigtighedsstrategi altid giver de helt store resultater.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Nu er det ikke dyretransporter, vi diskuterer, og hvis man havde lagt den linje, at vi bare skulle køre hårdt frem, er det helt sikkert, at så havde vi slet ikke fået større resultater ud af det på dyretransportområdet heller.